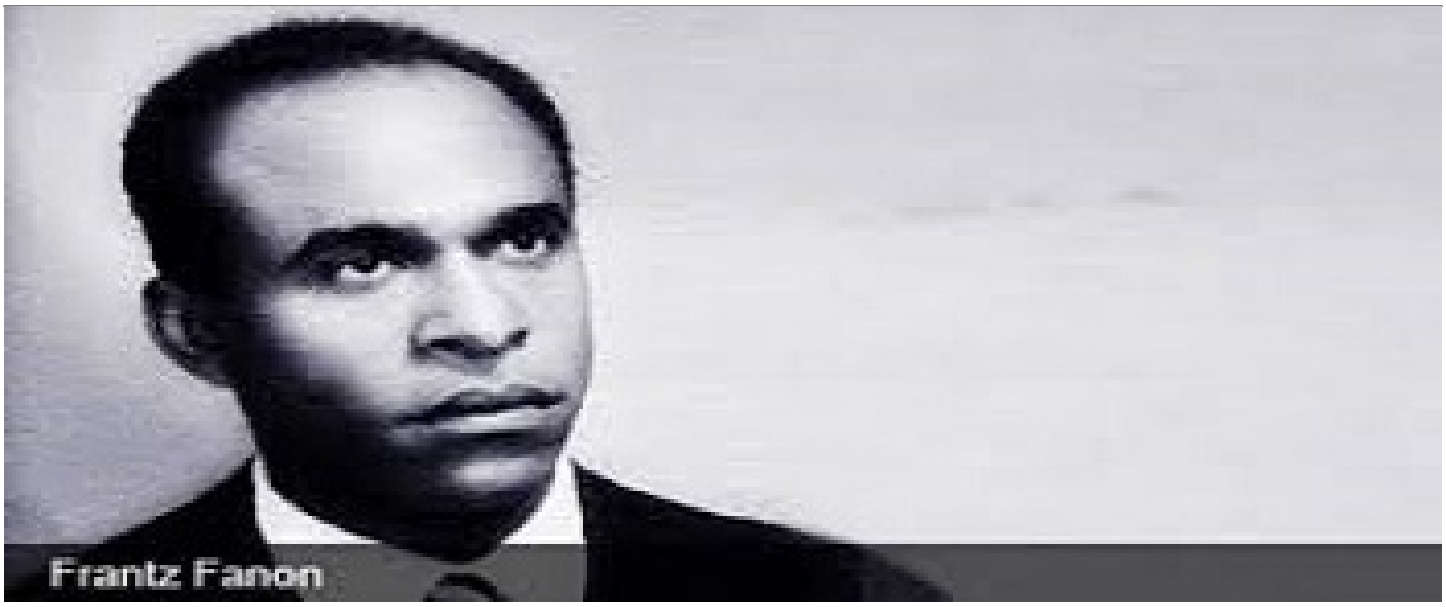

La nova historiografia

Autor: Auke Zeldenrust
Data de publicació: 05-04-2020

Article al Punt-Avui + del 5 d'abril del 2020 de l'Auke Zeldenrust, frisó que viu al País Valencià: "Hi ha una xarxa de creences que el poder colonial utilitza per justificar el seu domini". Contra ella cal exercir la desobediència epistèmica.

Segurament amb la publicació del nou llibre de Jordi Bilbeny: Carles I sense censura: La restauració de la presència esborrada de l'Emperador i la cort imperial als regnes de Catalunya pot revifar la discussió polèmica sobre les seues contribucions i les de l'Institut Nova Història. Aquest diari va publicar el 31-03 una ressenya del llibre per Cesc Batlle. Com diu el títol, va sobre la presència esborrada de l'emperador. És a dir, en els llibres d'història oficial, el Carles I que Bilbeny presenta, no hi és. Ha estat esborrat com si no hagués deixat petja en la història, llevant-li la seua importància.

Frantz Fanon en el seu Condemnats de la Terra ja deia: "El colonialisme no es conforma simplement a imposar el seu domini sobre el present i el futur d'un país dominat. El colonialisme no se satisfà amb mantenir un poble entre les seues urpes i buidar el cervell del natiu de tota forma i contingut. Per una mena de lògica perversa, es retorça el passat del poble conquistat, el distorsiona, el desfigura i el destrueix." Per això una historiografia pròpia, catalana (fins i tot de la nació sencera) que té com a missió recuperar tot el seu passat que el colonitzador des de la Nova Planta ha esborrat, ha de fer una altra història, escrita de nou, que no siga la d'un poble colonitzat mentalment. Significa que un poble colonitzat ha de fer-se, construir una idea pròpia de la seua història i substituir aquella que li ha estat injectada des de fora pel seu opressor.

És una feina que s'emmarca en allò que alguns anomenen la desobediència epistèmica. És a dir, hi ha una xarxa de creences (socials i històriques entre altres) sobre la qual el poder colonial s'erigeix per justificar el seu domini. Cal exposar i analitzar totes les manipulacions que s'han posat en marxa per ocultar la nostra història i el rol de catalanes i catalans. Implica que les preguntes que planteja la historiografia hispanocèntrica no ens serveixen de res. Cal que

nosaltres fem les nostres preguntes i que cerquem amb rigor les contestacions.

La tasca és immensa, i no comptarà amb el vistiplau de molta part de l'establishment que ara ocupa els llocs de l'acadèmia. D'allí ha vingut una allau de crítica atacant els mètodes i les proves sostingudes per aquella nova historiografia nacional. Però precisament hi ha un altre punt important de la desobediència epistèmica: deixar a banda que l'única manera de fer ciència, i doncs història, és la que s'ensenya a les universitats d'ara. També aquí cal sortir de l'hispanocentrisme, que proclama la seua particular manera de fer historiografia com si fos l'única manera possible. Aquesta tasca és intrínsecament una feina alliberadora i empoderadora perquè ens retornarà el passat que ens ha estat robat i que ens permetrà formar la base d'un contra relat catalanocentrat, però sobretot nostre.

Auke Zeldenrust
Periodista
5 abril 2020 2.00 h
Opinió
Tribuna
El Punt-Avui+
http://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/1769057-la-nova-historiografia.html